

пріемешъ и ты отъ мене единъ подарѣкъ, който азъ цѣнижъ по-вече отъ твойтъ мисирякъ. » И туй като казва, заръчва да дадѣтъ на градинаря, голѣмото онова цвѣкло на съсъда му. Клетыйтъ скѣперникъ, останѣ смаянъ като ся видѣ измамень.

Обезяна-та.

Богатъ пѣкой си сребролюбецъ скѣперникъ, който никога ни едно счупено банице не былъ далѣ на сиромасы, былъ купилъ единъ обезянѣ (маймувѣ), съ надеждѣ да ѣ прѣпродаде много по-скѣпо отъ колкото ѣ купилъ, и за туй ѣ държалъ въ къщи да ѣ храни и учи. Единъ дель той излѣзалъ отъ къщи, като забравилъ касѣтъ съ парытъ си отворенъ. Обезяната като искала да подражае господаря си, да побърка парытъ, скывнува ѣ по-едно врѣме та захваща да гы върля прѣзь прозорцытъ. Тѣзи що ся случили да минувать въ пѣтытъ, като видѣли това, завтекли ся и съ выкове, каранія и блѣсканія събирали парытъ. Зальгвана съ това явеніе обезяната слѣдувала да фърля прѣзь прозорцытъ пары, и додѣ разбере господарьтъ ѣ да дойде, тя испразднила касѣ-